

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Invste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 8. Iudicia temeraria quoties, & quam iniquè ferantur?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](#)

Augustans coniugem, ob pomum Paulino donatum, ab societate tori seiunxit; Paulinum, ut alij tradunt, eadem nocte occidit, vel in exilium deportari mandavit. S. Itta ex rupi præceps in altam voraginem deturbata. Extat vita Itta singulari libello edito ab FischingenBaronius

in Otto-

ne III,

Abbate vulgata. Ottho III. Imperator falso de-

latum Comitem occidit. Henricus S. Kunegundi-

dis innocentiam ferro ignique explorauit. Alij

priuatorum casus quotidiani & sine name-

to occurunt.

§. VIII.

Indicia temeraria quoties, & quam iniquè

ferantur?

S. Bern.

serm. 12.

Neque inter coniuges dumtaxat eiuscmodi iniusta atque temeraria iudicia feruntur. Seruus conseruum, immod dominum; filius patrem; filia matrem; maritus vxore; vxor maritum; subditi Principem & magistratum; sæcularis Religiosum, Religiosus sæcularem, immod & Religiosum, filius confessionis Confessarium ad iudicij sui tribunal vocat. Vnde S. Bernardus ait: *Si is, qui de clauistro est, eum qui versatur in populo, interdum minus districte, minusque, circumspicie se se agere deprehenderit; verbi gratia in verbo, incibo, in somno, in risu, in ira, in indicio;*

NON

non ad iudicandum confessim profiliat; sed me-
minerit scriptum: Melior est iniq[ue]itas viri, Eccli. 42.
quam benefaciens mulier. Nam tu quidem^{14.}
in tui custodia vigilans bene facis, sed qui iuuat
multos, & melius facit, & virilius. Quod si
implere non sufficit, absq[ue] aliqua iniq[ue]itate, id Iac. 5. 20,
est, absque aliqua inaequalitate vita & conuer-
sationis sua, memento, quia charitas operit
multitudinem peccatorum. Hac dicta sint con-
tra gewinam temptationem, qua saepe viri Religiosi
Episcoporum vel ambire gloriam, vel excessus
temere indicare diabolicis instigationibus inci-
tantur. Vitali Monacho de prostibulo egre-
dienti, quidam, qui temere iudicabat, eum
libidinis exercenda causa, in illo fuisse pu-
tans, colaphum infregit, & illico à dæmone
infessus est. Adibat enim Vitalis prostibula,
ut meretrices à turpi corporis quæstu au-
caret, pecuniaq[ue], paciscebatur vel vnius no-
ctis continentiam. Quæ res clarius patuit,
cùm percussorem suum à dæmone liberauit.
Ostendit ea liberatio, sanctum fuisse, qui
temere est iudicatus; iniustum, qui temere
iudicauit. Eiuscmodi iudicia, non tantum
quotidie, in vna ciuitate contingunt mil-
lies, sed saepe in vna domo, saepe in uno ho-
mine. Quidam enim vel naturæ tristis, vel
amaræ

amaræ mentis vitio , neminem aspiciunt,
quem non iudicent damnentque.

§. IX.

*Temerarium iudicium quam graue sit pecca-
tum, & cur?*

Putabit quis ea iudicia non esse magni momenti, cum intra cogitationem orta, intra cogitationem illico occidant ; aut certè si pertinaciùs harent, ultra cogitationes non progrediantur. Verum res secus euent. Siquidem & alterum sua priuant existimatione, & iudicantem obligant ad opinionem temerè iudicato restituendam, sumque retractandam ; quod cum & raro fiat, & difficile sit exequi, quia opinionem semel conceptam humani ingenij pertinacia non libenter mutat, fit ut is, qui ita iudicavit, iudicium suum ad iudicium & tribunal Dei secum , ex hac vita, plerumque auferat, cum periculo æternæ damnationis. Et, ne quis putet, Comitis quidem iudicium quod innocentem coniugem catenis oneratam, ad canes damnavit, grande quid patrasse; suum autē iudicium innoxium esse, neq; ad tam crudeles pœnas decernendas procedere, sciat, quicumque, apud se se , alterum cum temeritate iudicat mortaliter pecca-

Hilfe